Ч. 103 Второкъ 11 (23) мая 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.
Адмініcтрація: улиця Чарнецкого ч. 8.
Редакція: ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.
Письма приймають ся лишь франкованѣ.
Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адмініcтраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Соймъ краєвый.

(XXII Засѣдане, 4 сесіѣ, VI періоду зъ дня 17 мая).

Въ доповненю справозданя зъ соймового засѣданя дня 17 с. м. подаємо ще слѣдующе;

Принято безъ діскусіѣ справоздане комісіѣ банковои що до справъ банку краєвого зъ внесенями, що Выдѣлъ кр. має затягнути 100.000 зр. позички на будову правого крыла будынку соймового, та що мають змѣнитись статуты банку краєвого въ тôмъ напрямѣ, що пôдвысшаєсь ґаранція краю до высоты двохъ міліонôвъ зр. на ощадности льокований въ банку, и що отвираєсь окремый вôддѣлъ для позичокъ и облиґацій зелѣзничихъ. Рôвножь ухвалено проєктъ закона, пôсля котрого всѣ доходы банку краєвого зъ єго чинностей якъ у вôддѣлѣ ипотечнôмъ такъ и банковôмъ суть вôльнѣ вôдъ оплаты краєвыхъ додаткôвъ до податкôвъ на десять лѣтъ, а именно вôдъ 1 сѣчня 1894 до 31 грудня 1904 р.

Удѣлено концесіѣ на побиранє мытничихъ оплатъ: радѣ повѣтовôй въ Борщевѣ на дорогахъ повѣтовыхъ Иванкôвъ-Єрмаковка и Усте епископске - Озеряны; радѣ повѣтовôй въ Самборѣ на дорозѣ повѣтовôй Самбôрско- Мостиской; радѣ повѣтовôй въ Станіславовѣ вôдъ мосту на рѣцѣ Быстрици пôдъ Чернѣєвомъ.

Слѣдувало справоздане комісіѣ правничои о реформѣ поступованя судового у справахъ неспôрныхъ. Комісія внесла такі резолюціѣ:

I. Соймъ признає, що реформа поступованя судового въ справахъ неспôрныхъ, а именно въ справахъ спадковыхъ, опѣкунчихъ и кураторскихъ зъ огляду на вôдносины краю єсть необходима и тому взываe ц. к. Правительство, щобы до сеи реформы въ дорозѣ конституційнôй якъ найскорше приступило— а то пôсля отсихъ основъ: А) Взагалѣ: У всѣхъ вôддѣлахъ теперѣшного поступованя въ справахъ неспôрныхъ має бути переведеный строгій роздѣлъ чинностей, опираючихъ ся на властивôмъ орѣканю, вôдъ чинностей, котрыхъ задачею лишь автентичне стверджене фактôвъ и достарчене публичныхъ документôвъ доказовыхъ. Перші зъ тыхъ чинностей мають полишити ся при судахъ. Другі же треба переказати силою закона нотарямъ, яко сталымъ вôдпоручникамъ судовымъ пôдъ вôдповѣдною контролею судôвъ. Б) Подрôбно въ справахъ опѣкунчихъ и курателярныхъ: Для скрѣпленя нагляду надъ опѣкою и кураторіею треба установити рады опѣкунчі яко орґанъ помôчный и контролюючій дѣланє опѣкунôвъ и кураторôвъ, маючій обовязокъ доносити судови про надужитя або занедбанє опѣкунôвъ и кураторôвъ та маючій право голосу дорадчого у важнѣйшихъ квестіяхъ заряду майномъ пупілѣвъ и курандôвъ. Для кождои громады сѣльскои може бути именована одна стала рада для всѣхъ справъ, для иншихъ буде установлена рада въ кождôмъ поодинокôмъ случаю зъ членôвъ родины и мужѣвъ довѣря.

II. Соймъ взываe ц. к. Правительство, щобы постарало ся: 1. о увôльнене вôдъ належитостей спадковыхъ въ случаяхъ передвидженыхъ въ §. 1. зак. зъ 31 марта 1890 р. ч. 53. В. з. д. всѣхъ спадщинъ, котрыхъ чиста вартôсть не перевысшає квоты 500 зр.; 2. о побôльшенє числа судôвъ и силъ судейскихъ; 3. о нищенє покутного писарства, завѣвши до кодексу карного вôдповѣднѣ постановы карнѣ.

Въ нарадѣ надъ симъ предметомъ, жадавъ пос. Хшановскій, щобы при такôй реформѣ увзглядненo інституцію судôвъ мировыхъ и радъ родинныхъ пôсля законодавства францускoго. Пос. Крамарчикъ жадавъ, щобы пертрактаціѣ спадковѣ переводжено за дармо або за малою оплатою и щобы належитость платити стемплями. По промовѣ референта пос. Мадейского, принято безъ змѣны всѣ резолюціѣ комісіѣ.

На порядокъ дневный прийшло справоздане комісіѣ правничои що-до змѣны краєвого статута и краєвои ординаціѣ выборчои въ тôмъ напрямѣ, щобы збôльшити число послôвъ зъ мѣстъ Львова о 2 и Кракова о 1. Палата выповнилась численно послами, бо до голосованя надъ такою змѣною потреба присутности $^3/_4$ всѣхъ послôвъ соймовыхъ.

Перші промовивъ п. Михальскій, апелюючи особливо до шляхты, щобы не вôдмавляла мѣстамъ бôльшои репрезентаціѣ въ Соймѣ, бо въ нихъ розвиває ся сильно житє народне.

П. Рожанковскій не годивъ ся на частинну реформу ординаціѣ выборчои и жадавъ загальнои реформы на пôдставѣ заведеня безпосередныхъ выборôвъ въ куріи сельскихъ громадъ, и внѣсъ, щобы справоздане вôдослати до Выдѣлу краєвого зъ порученємъ предложеня на найблизшôй сесіи проекту загальнои реформы. Жадавъ поименного голосованя. Внесене пос. Рожанковского не найшло достаточного пôдпертя.

Пос. ґр. Стан. Тарновскій, мотивуючи своє голосоване „противъ", закинувъ, що подѣѣ при выборахъ зъ мѣстъ не вôдповѣдають гôдности народнôй и цѣлкомъ не заохочують до побôльшуваня числа послôвъ зъ мѣстъ.

Послы Ґольдманъ и Асникъ протестували противъ закиду ґр. Тарновского. — Пос. Жигм. Козловскій заявивъ такожь, що бувъ и буде противъ збôльшеня послôвъ мѣскихъ, бо по мѣстахъ нема вже теперь духа консервативного. — Пос. Романовичь жа-

---

Кôстякъ.

НЕБИЛИЦЯ

Ф. САЛЬТЕНА.

Въ комнатѣ свѣтила ся на высокôмъ поставци лямпа заслонена блѣдо жовтавою въ зубцѣ вырѣзуваною стрѣшкою. Всѣ сидѣли на низонькихъ и мягкихъ фотелихъ плюшовыхъ та попивали чорну каву и конякъ а при тôмъ и курили. Та й панѣ докторова курила, ба й попивала конякъ. Була то собѣ розкôшна жѣночка а найкраще на нѣй було то, що нѣхто бувъ бы по нѣй не пôзнавъ, що она вже замужна.

Рішардъ розглянувъ ся по комнатѣ и вôдозвавъ ся: „Бачишь" — каже „то якось не яло ся, щобы въ комнатѣ лѣкаря було такъ богато пустои заставы.

— Тажь то чей нѣчого не вадить — вôдозвала ся Міня — вôдъ неи въ хатѣ веселѣйше. — Оно то такъ — вôдповѣвъ єй Рішардъ, але часъ бы вже, щобы Ернестъ перестaвъ ся любувати въ тыхъ японьскихъ чортополохахъ. — Ще чого не стало! — забурмотѣвъ Ернестъ, — може ще й ихъ занести до пивницѣ?

— До пивницѣ?!

Міня почала смѣяти ся а далѣ й каже: Вы бо ще нѣчого не знаєте, а треба вже було здогадати ся: Ернестъ прецѣ вже разъ спрятавъ свôй кôстякъ.

— Та до пивницѣ?

— А хибажь було єго выкинути на улицю? — вôдповѣвъ на то Ернестъ.

— Та не гнѣвай ся — успокоюювавъ єго Ернестъ — добре, що ты й такъ спрятавъ єго. Кôлька разôвъ мы ось тутъ пили каву, то менѣ ажь не добре робило ся вôдъ того, що той костистый хлопиця дивить ся на насъ такъ заздрôстно своими дѣрами въ очахъ.

— Отъ плетешь дурницѣ! Заразъ видко, що ты не лѣкарь.

— Чей же не кождый може бути лѣкаремъ, а лѣкарь не конче мусить держати въ комнатѣ людскій кôстякъ.

— А теперь наша служниця дуже боить ся йти до пивницѣ, коли має принести зъ вôдтамъ вина — додала панѣ Міня. — То нехай єго накрыє — сказавъ Ернестъ. — То ажь тогды буде таки на добре бояти ся — докинувъ Рішардъ. — А щожь менѣ зробити зъ тымъ кôстякомъ? — ставъ жалувати ся Ернестъ, — хиба вынаймити для него окрему хату?

Рішардъ пôшовъ домôвъ. Панѣ Міня лягла спати, а Ернестъ лишивъ ся ще въ своѣй комнатѣ та взявъ якусь лѣкарску книжку та почавъ въ нѣй читати. Сѣвъ собѣ коло свого бюрка, закуривъ циґаро и зачитавъ ся. Въ комнатѣ зробило ся тихо-тихѣсенько, а годинникъ пшовъ якось такъ поволи, якъ колибъ єму на сонъ збирало ся. Вôдъ часу до часу зашелестѣвъ лишь папѣръ, коли докторъ обертавъ картку, або трѣснувъ японьскій лякъ на деякôй фіґурцѣ.

Такъ проминула може година, ажь наразъ забренѣла скляна чарка и розбила ся объ землю на дрôбнѣ куснѣ. Ернестъ перепудженый зôрвавъ ся и обернувъ ся. — Саме коло печи стоить кôстякъ, держить въ однôй руцѣ фляшку зъ конякомъ, а передъ нимъ на земли розбита чарка.

— Пане! — вôдозвавъ ся Ернестъ сердито — вы розбили дорогу чарку!

— Выбачте... пане... докторъ... я хотѣвъ лишь... напити ся коняку.

Кôстякъ почавъ заточувати ся якъ пяный и вхопивъ ся за опирало вôдъ крѣсла.

— А то зухвалôсть — крикнувъ Ернестъ и выдеръ єму фляшку зъ руки. — Якъ вы смѣли вылѣзти зъ пивницѣ и зайти сюды.

— Я...я хотѣвъ лишь подивити ся, що вы пораблєте.... пане докторъ.

Кôстякъ почавъ знову заточувати ся, колѣна пôдъ нимъ западали ся и мало що не поваливъ ся на землю, якъ бы не вхопивъ ся бувъ Ернеста за руку.

— Ха.... ха.... ха.... выбачайте. ....Я таки на правду....

— Вы таки пяні якъ нôчь!

лувавъ, що пос. Козловскій впровадивъ політичный чинникъ въ діскусію, и выказувавъ невмѣстность его поклику до консерватизму.

Комісарь правительственный заявивъ, що правительство, розваживши мотивы комісіѣ и дискусіѣ, застерѣгае собѣ рѣшене въ справѣ сеи змѣны ординаціѣ выборчои.

По промавахъ ґр. Голыѣвского, Жигм. Козловского и референта Фрухтмана приступлено до поименного голосованя.

Почислено присутныхъ пословъ и показало ся, що нема вымаганыхъ $^{3}/_{4}$ частей, бо всѣ рускѣ послы (крôмъ впр. Митрополита, д-ра Савчака и Рожанковского) вийшли зъ салѣ. Перервано засѣдане на 10 мінутъ. По перервѣ зарядивъ Маршалокъ поновне обчислене, але знову не було комплету, бо рускѣ послы не явились, и число всѣхъ пословъ было 100. Длятого справа зôйшла зъ дневного порядку.

Приступлено до справозданя комісіѣ адміністраційнои о правительственнôмъ проектѣ закона ловецкого для Галичины.

Въ загальнôй діскусіи забравъ голосъ пос. Крамарчикъ, а выказавши хибы проектованого закона ловецкого, заявивъ въ имени селянъ, що суть противнѣ ему, бо законъ несправедливый для селянъ и накладае на нихъ великѣ тягары. Внѣсъ вôдослати проектъ ще разъ до Выдѣлу краєвого.

Пос. Жардецкій внѣсъ, щобы справоздане усунути зъ нинѣшного порядку дневного, бо доручено его що ино день передъ тымъ посламъ. Бôльшôсть була за внесенємъ пос. Жардецкого и справоздане зôйшло зъ дневного порядку.

Ухвалено внесене комісіѣ правничои зъ резолюціею до правительства, щобы приступило безъ проволоки до активованя ц. к. суду окружного въ Стрыю и въ тôй цѣли зачало ще сего року будову будынку.

Комісія буджетова здаючи справу зъ замкненя рахункôвъ индемнізаційныхъ въ 1891 р. вносить, щобы Выдѣлъ краєвый предложивъ слѣдуючои сесіи выказъ дѣйстныхъ доходôвъ и залеглостей зъ трехъ фондôвъ индемнізаційныхъ въ 1891 р. — Принято.

За-для спôзненои поры замкнено засѣдане.

Переглядъ політичный.

Въ буковиньскôмъ соймѣ поставивъ бар. Мустаца внесене, щобы черновецкій судъ повѣтовый роздѣлити и оснувати въ Чернôвцяхъ самостôйный высшій судъ краєвый для Буковины въ Чернôвцяхъ; тымчасомъ же поставити буковиньскѣ суды пôдъ безпосередну власть вѣденьского высшого суду краєвого. Внесене се передано выдѣлови краєвому.

Всѣ соймы краєвѣ закôнчили вже свои нарады и дня 25 с. м. зберуть ся у Вѣдни спôльнѣ Делеґаціи. Оденъ лишь ческій соймъ закôнчивъ ся середъ загального заколоту и роздразненя и мабуть лишивъ по собѣ ще не оденъ клопôтъ для краю. Найважнѣйше есть то, що соймъ ческій мавъ ухвалити важнѣ проекты публичныхъ будовъ, головно же зелѣзниць льокальныхъ, котрѣ крôмъ того, що суть дуже важнѣ для краєвого промыслу и торговлѣ, мали ще дати заробокъ бѣднымъ людемъ. Проектôвъ сихъ не ухвалено и зъ того настало въ Чехахъ загальне невдоволене. Молодочехи осягнули вправдѣ свою цѣль, бо прискорили закрыте сойму, але політичныхъ наслѣдкôвъ мабуть не буде зъ ихъ поступованя нѣякихъ, хиба що правительство розвяже соймъ и розпише новѣ выборы. Въ послѣдныхъ дняхъ розôйшла ся була чутка, що теперѣшный намѣстникъ Чехъ, ґр. Тунъ, мае уступити и що на его мѣсце мае бути именованый войсковый ґубернаторъ — говорено, що міністеръ краєвои обороны, Вельзерсгаймбъ, — але вѣсть ся доси не потвердила ся и здаєсь зовсѣмъ неимовѣрна.

Въ копенгаґскихъ кругахъ, стоячихъ въ близькôй звязи зъ королевскимъ дворомъ, говорять, що царь, вдоволяючи просьбѣ королевскои пары, постановивъ приѣхати до Даніѣ скорше, якъ то було первѣстно постановлено, отже не ажь въ серпни, лишь вже въ першôй половинѣ липня.

Въ италіяньскôмъ кабінетѣ выбухла несподѣвано криза. Палата пословъ ухвалила — чого ще доси въ Италіи не бувало — въ специяльнôй дебатѣ надъ буджетомъ вотумъ недовѣрія міністрови справедливости, Боначчіому. Въ наслѣдокъ того подавъ ся цѣлый кабінетъ Джоліттіого до дімісіѣ.

Зъ Бѣлграду доносять, що выбôръ провирôвъ поступовои партіѣ до новои скупштины есть вже забезпеченый. Выбранѣ будуть: Гарашанинъ, ґен. Хорватовичь, бувшій посолъ Новаковичь, полковникъ Беницкій, бувшѣ міністры Поповичь и Петровичь. — Кажуть, що молодый король мае зъѣхати ся такожь зъ своимъ батькомъ кор. Миляномъ въ якôмсь заграничнôмъ мѣсяци.

Новинки.

Львôвъ дня 22 мая.

— **Вечерницѣ на „Рускôй Бесѣдѣ“** у Львовѣ удали ся въ суботу якъ не можна красше. Знаменитѣ хоры и соля пп. Крушельницкои, Радкевичь, Нижанковского и и. були переплѣтанѣ забавами, танцями, льотеріею, ліцитаціею дуже веселою, конкурсомъ на поганыхъ (розумѣе ся мужчинъ) и т. п. Такои невымушенои забавы давно мы вже не видѣли. Гостей було дуже богато, самыхъ пань около 70, а мужчинъ и не числити. Щира подяка належить ся аранжерамъ тыхъ вечерниць, котрѣ протяглись ажь до самого рана.

— **„Днѣстеръ“.** Дня 19 мая, вôдбула надзыраюча рада товариства обезпечень „Днѣстра“ друге квартальне засѣдане за 1893 рôкъ, провѣрила білянсъ за першій кварталъ сего року и пересвѣдчилась, що товариство розвиваєсь безперестанно чимъ разъ красше и якъ найправильнѣйше. Контръ-аґітація неприхильныхъ товариству елементôвъ — котра на жаль проявилась була и посередъ Русинôвъ — слабне. Руска суспôльнôсть не всюды ще вырозумѣла, що обезпечуване майна въ поза-краєвыхъ товариствахъ выносить грôшь поза границѣ краю, скрѣпляе другихъ а заразомъ ослаблюе насъ самыхъ. Позаякъ въ деякихъ повѣтахъ судовыхъ рухъ асекураційный есть еще незначный, то на внесене дирекціѣ рѣшено утворити въ товариствѣ окремый урядъ орґанізатора аґентуръ. Доси обезпечивъ „Днѣстеръ“ майна руского на вартôсть понадъ чотири міліоны зр. Члены надзыраючои рады одноголосно зрекли ся марки превенційнои, веденѣ похвальнымъ чувствомъ патріотизму.

— **Конференція членôвъ філіѣ руского товариства педаґоґічного** вôдбуде ся въ урядѣ громадскôмъ въ Щирци дня 1 червня с. р. о годинѣ 1-ôй. Порядокъ дневный: Вôдчитане протоколу зъ послѣднои конференціи. Вôдчитъ о новôй правописи шкôльнôй. Вôдчитъ о родахъ щѣпленя деревъ овочевыхъ. Внесеня членôвъ.

— **Въ архикатедральнôй церкви св. Юра** вôдправлено нинѣ 22 мая о годинѣ 9-ôй богослужене на интенцію рускои депутаціѣ до Риму.

— **Осторога для публики.** Президія краєвои Дирекціи скарбу оголошує другій разъ, що срѣбнѣ монеты двоґульденовѣ в. ав. мають правный курсъ лише до 1 червня 1893. Отже тѣ монеты будуть лишь до 30 мая включно приймати ся при заплатахъ въ приватнôмъ обѣгу въ номінальнôй вартости, а взглядно въ вартости на валюту коронову, числячи 4 короны за штуку двоґульденову а 50 сотикôвъ въ чверть ґульдена. — Всѣ

— Дежь тамъ! Лишь трошки въ чубку! Алежь бо й вино у васъ.... добре, пане докторъ!...

— Онъ якій падлюка! А вы якъ смѣли выпивати менѣ вино? — Злодѣю!

Ернестъ мало не сказивъ ся изъ злости.

— Коли бо въ пивници, бачите студѣнь, проклята студѣнь.

Ернестъ кинувъ ся наразъ, въ нѣмъ зродило ся якесь велике пôдозрѣне. Пôдойшовъ вôдтакъ до кôстяка, що все ще стоявъ середъ комнаты и дзвонивъ колѣнами.

— Злодюго — крикнувъ вôнъ до кôстяка — то ты певно десь выпивъ вино зъ оплетеныхъ фляшокъ?

Кôстякъ луснувъ весело пальцями а они затарахкотѣли якъ патики.

— Але бо то разъ вино, пане докторъ, въ тыхъ оплетеныхъ фляшкахъ, лишь дрôбку за мôцне.

— А то свѣтъ кôнчить ся, — кричавъ Ернестъ изъ злости и тормосивъ кôстякомъ, що ажь кôстки лопотѣли. — Ты здодюго проклятый! Знаєшь, що я тобѣ теперь зроблю? Поперерѣзую тобѣ всѣ дроты межи суставами и кину тебе до скринѣ. — Вôнъ побѣгъ за скринкою зъ инструментами.

— Чуєте, засѣ! — каже кôстякъ страшно розлюченый та вымахує руками — засѣ, анѣ мене не руште!

— Ану! заразъ побачимо! — каже Ернестъ и вхопивъ кôстякъ за плече и тягне на софу. Але кôстякъ бє вôдъ себе руками и ногами та кричить: „Пустѣть“. Ба далѣ ставъ выкручувати головою на всѣ боки и клапцавъ, якъ колибъ хотѣвъ кусати а вилицѣ его лишь клапали разъ по разъ, що ажь лоскôтъ ишовъ по комнатѣ. — Пустѣть до сто чортôвъ, бо нôсъ вамъ вôдкушу! — И дѣйстно мало не вхопивъ Ернеста за нôсъ а той налякавъ ся и друливъ кôстякъ вôдъ себе.

Кôстякъ заточивъ ся, що ажь мало не поваливъ ся на землю и сказавъ: А то простачиско якійсь!

— Забирай ся зъ вôдси!

— Будьте ласкавѣ, дайте чарку коняку!

— Выноси ся, кажу, бо закличу парôбкôвъ.

— Таакъ, ну, то я тымчасомъ збуджу вашу жѣнку и розкажу все, якъ то було, коли мы ще були нежонатѣ. — И кôстякъ пустивъ ся до дверей.

— Та не перепудьте менѣ жѣнки — сказавъ Ернестъ гнѣвливо. — Дамь вамъ вже чарку коняку. Вôнъ таки заразъ наливъ повну чарку зъ верхомъ и подавъ кôстякови, а кôстякъ сягнувъ дрожачою рукою за нею. — Якъ же вы упили ся, ажь страхъ! Уважайте, бо розливаєте!

Але якъ разъ въ тôй хвили, коли кôстякъ нѣсъ чарку до рота, впала она ему зъ руки и розбила ся таки объ его ребра такъ, що розлетѣла ся на дрôбнѣ куснѣ, а конякъ бриснувъ на всѣ боки.

Ернестъ ажь тупнувъ ногами изъ злости: Отъ тобѣ маєшь! Вже друга чарка!...

Але кôстякъ заточуючись, пустивъ ся мовчки по комнатѣ, сѣвъ собѣ на фотель та каже: ....не знаю, що менѣ таке..... менѣ наразъ.... стало чогось ....такъ недобре. Спустивъ голову въ долину та почавъ стогнати.

Ернестъ станувъ розгнѣваный передъ нимъ: То вôдъ того, що вы упили ся!

— Такъ менѣ недобре, пане докторъ! Ой.... ой.... ой!...

— Та чого хочете, що я маю зъ вами робити! Прецѣ не положу васъ въ мою постѣль; хиба вôдослати васъ до шпиталю!

— Ґвалту! Не хочу до шпиталю! Тажь я тамъ померъ. А може бы добре було поставити мокрый платокъ на голову?

Ернестъ выймавъ свою хусточку зъ кишенѣ, змочивъ въ водѣ и подавъ вôдтакъ кôстякови.

— Спасибô', спасибô', Богъ бы вамъ давъ здоровля — сказавъ кôстякъ, а вôдтакъ здоймивъ собѣ голову зъ вязъ, положивъ межи колѣна, обложивъ мокрою хусточкою и каже: Ахъ, якъ же то добре! Ажь лекше стало!

— Знаєте що? — каже Ернестъ по хвили — идѣть вы теперь назадъ до пивницѣ, я вамъ позычу мôй вовняный коцикъ, а вы положѣть ся, накрыйте ся та спочнѣть собѣ. Побачите, що будете зовсѣмъ здоровѣ, коли переспите ся.

— Такъ гадаєте, пане докторъ? Ну, то добре.

Ернестъ подавъ кôстякови свôй мягонькій коцикъ, а кôстякъ таки заразъ загорнувъ ся въ него. Вôдтакъ посвѣтивъ ще Ернестъ кôстякови ажь до дверей вôдъ сѣней.

— Добра-нôчь, пане докторъ! До побаченя завтра.

касы и уряды будуть приймати згаданѝ монеты при всякихъ вплатахъ якъ такожь въ дорозѣ вымѣны въ вартости высше наведенôй, але лише до 31 липня 1893, однакъ не будуть ихъ бôльше выдавати. По тôмъ речинци устає обовязокъ державы тѝ монеты вымѣнювати.

— **Холера.** Вôдъ 3 до 16 с. м. не було въ Галичинѣ жадного нового выпадку холеры. Появивша ся минувшого року въ Галичинѣ пошесть потревала ще кôлька тыжднѣвъ сего року въ декотрыхъ громадахъ повѣтôвъ борщѣвского и гусятиньского та выгасла въ мѣсяци лютôмъ. — Въ Гамбурзѣ и околици холера выгасла. — У Франціи появила ся пошесть въ Льоріянъ, але не ширить ся. — Въ заходнôй Россіи все ще лютує холера. Але декотрѝ розпорядженя въ справѣ повздержуваня заразы вже знесено; видко, що непотрѣбнѝ. Доносить о тôмъ всѣмъ часопись: Oesterr. Sanitatswesen.

— **Огнѣ.** Въ Побережу, въ станіславôвскôмъ повѣтѣ, згорѣло 8 загородъ селяньскихъ вартости около 13.000 зр. — Въ Черниховѣ въ тернопôльскôмъ погорѣвъ Прокôпъ Гудикъ. Має шкоду на 300 зр. Огонь бувъ мабуть пôдложеный. — Пожаръ десгилярнѣ горѣвки въ Стрыю на передмѣстю Шумлянщина наробивъ шкоды на якихъ 2.000 зр. Притôмъ попарило ся досить сильно трехъ сторожѣвъ зелѣзничихъ. — На само Вознесенє въ селѣ Ролевѣ коло Медвничь згорѣло до 50 селяньскихъ загородъ. Церковь и приходство ледви далось выратувати. Дуже богато до гашеня огня причинилась сторожа пожарна зъ Мединичь.

— **Повѣнь** навѣстила Калущину, особливо село Перегиньско. Въ наслѣдокъ послѣдныхъ дощѣвъ вылила рѣка Лôмниця и наробила богато шкоды. Перегиньско, навѣщуване майже кождого року повенею, постаралось о то, що минувшого року переведено переговоры о забезпеченя берегôвъ рѣки въ Перегиньску и зôбрано въ дорозѣ конкуренційнôй потрѣбнѝ на се фонды. Але на жаль не було кому допильнувати роботы и длятого по послѣдныхъ дощахъ знов поплыли хаты.

— **Выстава худобы** зъ преміованємъ вôдбуля ся дня 15 мая въ Рожнѣтовѣ. На выставѣ було мало оказôвъ а найменше доставивъ ихъ самъ Рожнѣтôвъ. Рожнѣтôвскѝ господарѣ оправдували низькій станъ плеканя худобы у нихъ тымъ, що Рожнѣтôвъ єсть одинокою громадою въ околици, що не має права брати сыровицѣ для худобы. Кажуть, що сему виннѝ торговельники соли и длятого надѣють ся, що коли продажь соли перейде въ руки Выдѣлу краєвого, то усунуть ся тѝ перепоны и Рожнѣтôвъ добє ся такожь права побирати сыровицю, а тогдѣ и плеканє худобы пôднесе ся.

— **Конзулятъ россійскій** має бути перенесеный зъ Бродôвъ до Львова. Щобы до сего не допустити, ухвалила рада громадска въ Бродахъ на внесенє радного Герцберґа-Френкля внести петицію до австрійского амбасадора въ Петербурзѣ и до міністерства справъ внутрѣшныхъ о полишенє конзуляту въ Бродахъ.

— **Зъ Отиніѣ пишуть намъ:** Дня 17 с. м. утопила ся въ ставѣ Аркадія Яцоржиньска, жена учителя въ Кубаѣвцѣ, а то зъ причины, що браты єѣ мали тяжко а невинно зъобидити єѣ саму и мужа. Годѣ намъ описувати докладно причину; стверджуємо лише, що въ нашихъ сторонахъ опінія публична обурена на братôвъ, котрѝ належать до интелиґенціѣ. Зъ жалю по такôй обидѣ, встала она 17 с. м. дуже рано, написала до мужа письмо, поклала єго на комоду, выйшла тихенько зъ дому, надъ ставомъ завязала собѣ очи и кинула ся въ воду. Кажуть, що въ листѣ до мужа звалила всю вину свого вчинку на братôвъ. Покôйна лишила двоє дѣтей. Сю справу розбирає теперь судъ.

— **Зъ Зарѣча въ повѣтѣ мостискôмъ** пишуть намъ: Дня 12 с. м. немало злякалась Гануська Шуливакъ зъ Зарѣча, побачивши у своѣй хатѣ людзку руку, котру псы приволѣкли звôдкись. Довѣдавъ ся о тôмъ лѣсный Вікторъ Вуйцѣкъ и сейчасъ пôшовъ шукати тѣла. На полудневôмъ березѣ рѣки Вишнѣ межи Тулиголовами а передмѣстємъ Судовои Вишнѣ и майже при водѣ найшовъ закопане тѣло якоись женщины и давъ знати о тôмъ жандармеріи въ Судовôй Вишни. Коли вôдкопано тѣло при комісіи судовôй, побачили на нѣмъ грубу сорочку, барханову спôдницю, а голова цѣла була завивена въ кратчасту хустку. Тѣло понадгривали уже псы — и лежало оно вже зъ мѣсяць у земли. Була то дѣвчина середного росту, зъ чорнымъ пôдтятымъ волосємъ, а якъ бы зъ рукъ можна судити, не належала до верствы робочои, бо були досыть нѣжнѝ. Комісія догадувалась, що то убивъ єѣ хтось въ иншôй сторонѣ, а лише ту погребавъ єѣ. Въ тутешнôмъ повѣтѣ не чувати, щобы де бракувало такои дѣвчины.

— **Пригоды на зелѣзници.** Въ Ярославли на стации пересувачь Яковъ Висниця попавъ ся зъ власнои неосторожности межи т. зв. пуфры при возахъ и тѝ єго такъ здусили, що майже безъ памяти вôдвезено єго до шпиталю. Висниця має 6 дѣтей. — Межи Збидневомъ а Розвадовомъ переѣхала зелѣзниця два конѣ селянина Марка Новака зъ Турбы.

— **Случаѣ смерти у водѣ.** Трилѣтна Анна, донька господаря Миколы Доцяка зъ Иваниковки въ богородчаньскôмъ повѣтѣ бавила ся зъ своимъ братомъ Михайломъ, на березѣ потока, въ котрôмъ вода прибула. Зъ неосторожности упала Анна въ потôкъ и утопила ся. — Чотиролѣтна дитина Герша Вольфінґера, властителя млына въ Болехôвцяхъ у дрогобицкôмъ повѣтѣ упала въ млынôвку, а тѣло єѣ найдено ажь на другій день въ сусѣднôмъ селѣ Найдорфѣ. — Въ рѣцѣ Воронѣ въ громадѣ Кривотулахъ старыхъ въ товмацкôмъ повѣтѣ найдено трупа жида Мошка Ебштайна зъ Чорткова. Мабуть самъ утопивъ ся. — Въ Тудьовѣ въ косôвскôмъ повѣтѣ утопивъ ся трилѣтный сынокъ Андрея и Настѣ Бурекъ, впавши до глубокои ямы, выкопанои передъ домомъ, въ котрôй повно було воды. Родичѣ виннѝ, бо не довирали. — Вôсѣмлѣтный Мошко Баверъ, сынъ Боруха зъ Бусовискъ у старомѣскôмъ повѣтѣ ишовъ кладкою надъ Днѣстромъ, упавъ у воду и втопивъ ся.

— **Зъ піяньства.** Микола Дзвôнка упивши ся дня 2 с. м. побивъ свою любку Зоську Долиньску зъ Бавару въ повѣтѣ чортковскôмъ, такъ сильно, що она того самого дня померла.

— **Самоубійства.** Дня 8 с. м. повѣсивъ ся въ селѣ Варваринцяхъ, въ теребовельскôмъ повѣтѣ, рôльникъ Лавро Якубовскій въ стодолѣ свого брата. — Въ Потиличу, въ равскôмъ повѣтѣ, повѣсивъ ся Иванъ Стшалковскій, 26-лѣтный молодець. Причина незнана.

— **Фальшôвникъ векслѣвъ,** Ліко Адутъ, Вѣденець, котрый обôкравъ австрійско-угорскій банкъ на суму вôсѣмдесять кôлька тысячь зр., приѣде тыми днями до Вѣдня — розумѣє ся пôдъ опѣкою поліціѣ. Въ Шікаґо найдено у него 60.000 зр. и зложено у конзуля австрійско-угорского. Крôмъ того у вѣденьскôмъ депозитѣ судовôмъ находить ся спадщина для Адута, котра выносить 8.000 зр.

— **Чудацкє завѣщанє.** Тому кôлька днѣвъ писали по часописяхъ, що якійсь мексиканьскій чудакъ казавъ собѣ завѣщанє выписати на грудяхъ; а теперь американьскѝ часописи доносять о ще дивнѣйшôмъ завѣщаню. Въ Ріо Жанейро померъ недавно Бразиліецъ Донъ Джіоахімъ Пензерозо, знаный зô свого величезного богацтва, а ще бôльшого чудацтва. Вôнъ мавъ у своимъ домѣ комнату, до котрои нѣкого не пускавъ. Тамъ робивъ вôнъ свои рахунки. Въ тôй комнатѣ бувъ такожь стôлъ, вôдъ кôльканайцяти лѣтъ не стираный, такъ що на нѣмъ грубою верствою осѣвъ порохъ. Передъ смертію казавъ себе Пензерозо занести до тои комнаты и тамъ на тôмъ столѣ въ поросѣ выписавъ пальцемъ своє завѣщанє. Вôдтакъ при свѣдкахъ казавъ замкнути дверѣ, запечатати, а потôмъ за двѣ години померъ. Приѣздять свояки, добиваютъ ся за завѣщанємъ, бо радѝ знати, кому дôстане ся такій величезный маєтокъ. Судя отворивъ комнату и показавъ имъ стôлъ. Тамъ було зовсѣмъ выразно написано, що цѣлый маєтокъ має дôстати оденъ убогій, молодый чоловѣкъ, єго далекій своякъ, дуже образованый. Своякамъ то не вподобало ся. Они казали, що то завѣщанє не важне, але судъ призн авъ єго важнымъ и нѣчого не давъ тымъ лакомымъ своякамъ.

— Добра-нôчь! — вôдповѣвъ Ернестъ и вернувъ назадъ до своєѣ комнаты.

— Отъ тобѣ маєшь! То красна історія! — скававъ вôнъ самъ до себе, замыкаючи за собою дверѣ на ключь.

* * *

На другій день рано пôшовъ докторъ до пивницѣ. Вôнъ, бачите, не хотѣвъ вже, щобы пяный кôстякъ страшивъ людей въ хатѣ.

Кôстякъ стоявъ тамъ въ кутику, а вôнъ взяпивъ єго и поставивъ на середину.

— Ты пяного! — погрозивъ вôнъ кôстякови.

Вôдтакъ выймивъ зъ торбинки клѣщики и почавъ поволи, але зъ правдивымъ вдоволенємъ зъ того, що може вôдомстити ся, вырывати кôстякови дротики изъ суставôвъ та не лишивъ анѣ одной кôсточки при другôй.

— А ты де бувъ? — спытала Ернеста жѣнка, коли вôнъ увôйшовъ до комнаты зъ коцикомъ и клѣщами.

— А дежь бувъ? — въ пивници; розôбравъ цѣлый кôстякъ и сховавъ до скринѣ, щобы служниця вже не потребувала єго бояти ся та щобы нѣкому въ хатѣ не стоявъ вже на завадѣ.

— Такъ було вже давно зробити — сказала на то жѣнка.

— Правду кажешь! — вôдповѣвъ ѣй Ернестъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 18 с. м.: пшениця 8·50 до 9·—; жито 6·25 до 6·50; ячмѣнь —·— до —·—; овесъ 5·50 до 6·—; рѣпакъ 13·— до 13·50; горохъ 6·50 до 9·—; вика 5·— до 5·50; насѣнє льняне 11·75 до 12·—; бôбъ 10·— до 11·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка —·— до —·—; конюшина червона 64·— до 70·—; бѣла 75·— до 90·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 22·— до 25·—; анижъ 39·— до 41·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 13·— до 15·50.

Курсъ львôвскій

зъ дня 22 мая 1893.

	платить		жадають	
	зр.	кр.	зр.	кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	370	—	—	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѝ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	70	101	40
„ „ 5% вылъос. въ 10% прем.	109	70	110	40
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	100	—	100	70
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	100	50	101	20
Тов. кред. 4% I еміс.	98	30	99	—
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	96	50	—	—
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	100	70	101	40
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	96	50	—	—
3. Листы довжнѝ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ ліква. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	—	—	—	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ ліква.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	105	—	—	—
Гал. фонд. проп. 4%	96	80	97	50
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	102	—	—	—
Позич. кр. зъ р. 1873 по 6%	104	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	100	30	—	—
„ „ „ „ 1891 по 4%	95	50	—	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	50	25	50
„ Станіславова	34	—	37	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	18	70	19	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	13	25	13	50
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	65	5	75
Рубель паперовый	1	26½	1	28½
100 марокъ нѣмецкихъ	59	20	59	70

За редакцію вôдповѣдае Адамъ Кроховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.